ÅRSKRÖNIKA 1998 – 1999

Den 16 november blev jag påmind om att jag är ålderman och har plikter, minsann.
Jaan Reinbach ringer. ”Det är vinter. Det kan komma snö. Det kan bli snöstorm. Det kan bli svårt att ta sig fram med bil. Inga röda käppar finns utsatta vid vägarna! Åldermannen bör se till att något händer, och det fortare än kvickt!”

Käpparna kom på plats dagen efter. Se där, vad en ålderman kan göra intryck på en myndighet! Nu kan vi lugnt sätta oss att invänta den första snöstormen. Snöstorm blev det inte, men ordentligt kallt. Bönderna har det jobbigt med sina betor. Betpyramiderna täcks med presenningar av olika form och färg, riktigt roliga ibland.

Den 11 december.
En kall vecka, dimmor, rimfrost, sol, vindstilla – och så kom det lite snö och allt såg ut som på ett gammalt vykort.

Så jul och nyår, inga betlass mera. Nu lönar det sig att tvätta bilen igen. En mild helg, upp till åtta grader varmt. Solen skiner och värmer lite. Krokus börjar spira. Snödropparna har kommit långt. Det doftar vår– men det är fortfarande 1988.

Den 12 januari
Snö sedan igår kväll, utan hård vind för en gångs skull! Om någon dag kommer nog värmen igen. För så har vi det ofta i Äspö.

Den 13 januari
En gammal havsörn seglar utan vingslag över vägen, utöver slätten, 1 m över marken, sågs försvinna långt bort. Vilken syn på skånska slätten.

Så kommer en tid som känns så lång, så lång, inget att berätta om.

Den 8 mars
Sedan en vecka är det vår! Det blommar i trädgårdarna och den gula promenadmajonnäsen syns varstans ut med husväggarna. Viporna är och stararna, och när solen tittar fram hörs lärkan. Traktorerna har kommit ut på vägarna. Espöborna börjar bli pratglada igen. Men länge varade inte glädjen.

Den 10 mars vinter igen.

Den 14 mars och följande dagar kommer tranorna i stora mängder.

Den 21 mars vaknar jag av starens ljuvliga sång. Och visst, där sitter han på holkens tak och sträcker på strupfjädrarna. Någon riktig vårvärme har vi ej. Som vanligt vid påsk, stora plogformationer av tranor.

I Äspö är vi lyckligt lottade eftersom de flesta tranorna kommer in över Smyge, sedan vidare norr åt.

En jobbig tid har vi nu. När slutar det blåsa? När blir det varmt? Man undrar. Man längtar. Så vad blir det?

Den 11 maj
Ett hemskt väder! Då det efter lång torka äntligen kommer regn, så är det svinkallt och hårda vindar!
Men vi slapp ändå snö.
Sångfåglarna är här men tysta. Och jag förstår dem så väl. Vem vill sjunga i detta väder? Nu visar det sig, att vi har haft en, för många trädgårdsväxter, svår vinter. Plantskolorna har gyllene tider. Det är som vanligt– alltid någon som vinner på dåligt väder.

Så kom då sommaren ändå. Strax efter midsommar. Och vilken sommarutropstecken värme med råge, till och med den 30 september.

Den 1 oktober
Höstregn och blåst, men det var kortvarigt. Det skulle visa sig att varmt och milt väder fick vi behålla till Mårten.
Höststrecken av tranor var större än någonsin förr.
Åldermannen ut fäktande och skrikande: ”Välkomna åter till våren!”
Grannarna undrar väl, men det bjuder han på.

Betorna åker ur jorden fort i år. Nya maskiner gör jobbet blixtsnabbt, och i år inget blött väder. Det mesta är mycket annorlunda denna höst.

Men hur var då sommaren? Hände inget? Jo, den stora begivenheten var inspelningen av Jan Troells film ”**Vit som en snö**”. En stor del spelades in på Kerstin och Lars Lindskogs gård Karlsro.
Någon ro blev det nu inte där. Ett ovanligt stort team med många kända skådisar drog in på gården, vilket gladde kändis-samlarna.
Många bilar hade teamet hyrt, så trafiken var intensiv från tid imorgon till sen kväll, ja ibland till midnatt.

Äspö blev uppmärksammat i pressen.
En månad av det ovanligare slaget för Äspö.
Och nu i november är det dags igen med några tagningar på Karlsro.

Innan åldermannen tackar för sig är det dags att ge sig ut på en inhandlingsrunda för åldermansgillet.

Tack för mig!

Äspö 1999-11-09

Botvid Kihlman
Ålderman

(nerskrivet från originaltext av Christel P Olsson, september 2026)